

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-303/16

**Solar Electric Martinique
proti
Ministre des Finances et des Comptes publics**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica o DPH – Smernica 2006/112/ES – Stavebné práce – Francúzske zámorské departementy – Ustanovenia, ktoré sa stali uplatniteľnými na základe vnútroštátneho práva – Transakcie predaja a inštalácie na nehnuteľnosti – Kvalifikácia ako jediná transakcia – Nedostatok právomoci“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 19. októbra 2017

Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Obmedzenia — Čisto vnútroštátne situácie — Vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa preberá právo Únie, uplatniteľné aj mimo pôsobnosti uvedeného práva — Výklad požadovaný na účely dosiahnutia jednotného uplatnenia ustanovení práva Únie — Prebratie, ktoré nie je v súlade s riešeniami upravenými právom Únie — Neexistencia priameho a nepodmieneného odkazu na uvedené ustanovenia — Nedostatok právomoci Súdneho dvora

(Článok 267 ZFEÚ; smernice Rady 77/388 a 2006/112)

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na otázku položenú zo strany Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) rozhodnutím z 20. mája 2016.

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor opakovane vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkový stav veci samej nachádzal mimo pôsobnosti práva Únie, ale v ktorých sa uvedené ustanovenia tohto práva stali uplatniteľné z dôvodu odkazu uvedeného na ich obsah vo vnútroštátnom práve (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. decembra 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, bod 17 a citovanú judikatúru, ako aj z 18. októbra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 45).

Totížto, pokiaľ vnútroštátna právna úprava prispôbuje riešenia situáciám, ktoré nepatria do pôsobnosti dotknutého aktu Únie, riešeniam upraveným uvedeným aktom Únie, existuje určitý záujem Únie na tom, aby sa s cieľom predísť budúcim rozdielom vo výklade vykladali ustanovenia prebraté z tohto aktu jednotným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júla 2011, Agafitei a i., C-310/10, EU:C:2011:467, bod 39 a citovanú judikatúru, ako aj z 18. októbra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 46).

Výklad ustanovení práva Únie Súdnyim dvorom tak v situáciách, ktoré nepatria do pôsobnosti práva Únie, je odôvodnený, ak tieto ustanovenia sú na základe vnútroštátneho práva uplatniteľné na takéto situácie priamo a nepodmiene, aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s takýmito situáciami a so situáciami upravenými právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2012:868, bod 19 a citovanú judikatúru).

V dôsledku toho, čo sa týka riešení situácií, ktoré nepatria do pôsobnosti dotknutých aktov Únie, právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, nie je podobná so situáciami, ktoré sú zakotvené v siedmej smernici a ani v smernici o DPH, keďže právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, priznáva oslobodenie, ktoré nie je stanovené týmito smernicami. Nemožno sa preto domnievať, že sa ustanovenia uvedených smerníc stali na základe vnútroštátneho práva uplatniteľnými priamo a nepodmiene na situácie, ktoré nepatria do pôsobnosti tých istých smerníc.

(pozri body 25 – 27, 36, 37 a výrok)